ЗОРЯ ГАЛИЦКА.

Львовъ. Середа дна | Ч. 37. | 27 Цвѣтна 9 Мая 1849.

Выходитъ два разы на тыждень въ Середу и въ Суботу. Цѣна четвертьрочна для одберающихъ въ Редакціи 1 рень. 15. кр. срѣб; для отрымуюшихъ черезъ почты 1 рень. 35 кр. срб; цѣна півъ рочна для одберающихъ въ Редакціи 2 рень. 30. кр. ср; для отрымуюшихъ черезъ почты 3 рн. 10 кр. ср. Инсераты, або донесенья приватни оумѣщаютъ ся по цѣнѣ за кожду строчку въ передѣлцѣ по 3 кр. срб.

Тымчасовый законъ громадскій.

(Продолженье зъ 35. Числа.)

§. 10. „Приналежащими громады“ сутъ тіи, котри оуродженьемъ або пріимленьемъ въ союзъ громадскій до громады належатъ.

§. 11. Оуроджене основуе приналежность до той громады въ котрой при супружныхъ дѣтехъ родичѣ, при несупружныхъ мати сутъ членами громады. (Если родичѣ сутъ членами громады, то есть, або обывателями або приналежащими громады, то и ихъ дѣти стаютъ ся приналежащими той громады; дѣти не по законѣ сплодженй, одъ покрытки походящіи, стаютъ ся приналежащими той громады, въ котрой ихъ мати есть членомъ громадскимъ.)

§. 12. Принятимъ въ союзъ громадскій можна быти

а) черезъ належите рѣшенье громадске (если громада оурадитъ и постановитъ, абы кого до союза громадского пріймити).

б) мовчкомъ, черезъ допущенье чужинца, котрій яко обиватель державы австрійской безъ провѣтки, або по оубеглой провѣтцѣ черезъ 4. лѣта безперерывно въ громадѣ пробувае; наконецъ

в) если невѣста яка оддаетъ ся замужъ за члена громады.

(Кождой громадѣ залежати повинно, абы люди маетнй, або якимъ ся заробкомъ трудащіи въ ней осѣдали, бо черезъ такихъ и громада стаеся богатшою и богато людей при ныхъ можутъ знайти собѣ оутриманье; такъ противне кожда громада повинна дбати о тое, абы въ ней не осѣдали оубоги, жебраки, люди безъ заробку и таки, що нѣчого не маютъ — бо если бы ихъ черезъ 4 лѣта громада терпѣла оу себе, то стаютъ ся приналежащими громады; а если сутъ оубогими, або по томъ подупали, то громада обовязана ихъ годувати, бо жебрацтво заказане; — тому кожда громада буде мусѣла выбудовати домъ оубогихъ и тихъ своихъ оубогихъ живити и одягати; если громада не буде мала свого громадского маетку, то члены громадски мусятъ ся на оутриманье тыхъ оубогихъ складати, на ныхъ працювати. Громада повинна протое одъ кождого, що до громады завытае, жадати, абы мавъ провѣтку (пашпортъ) зъ мѣсца, де належитъ и

безъ пашпортȣ такого не повинна нѣкого оусебе терпѣти; если, речинецъ на ꙗкій таѧ пропȣстка бȣла дана, оуже минае, то громада повинна го оупоминати, абы сѧ о продолженье тои пропȣстки на часъ довшій оу своей громадѣ постаравъ, бо ставбысѧ приналежащимъ тои громады съ цѣлою своею родиною, если есть до того пôдданымъ австрійскимъ; а потôмъ громада оуже такого не бȣде могла збȣти сѧ и мȣситъ го ꙗко свого оуважати. — Єсли ꙗкій членъ громады оженитъ сѧ зъ некѣстою зъ ꙗкои дрȣгои громады, то таѧ его жена належитъ оуже до тои самой громады що и мȣжъ.)

§. 13. Оурѧдники державнî, офіциры, оурѧдники съ чиномъ офіцирскимъ наставлени, свѧщенники и пȣбличнî оучителѣ сȣтъ приналежащими тыхъ громадъ, въ котрыхъ имъ ихъ чинъ (оурѧдъ) сталое пробȣванье назначае. (Тїи всѣ особы про тое бȣдȣтъ до громады належати, хотѧй зъ ꙗко иншого мѣсцѧ прійшли и хотѧй ихъ громада до себе черезъ постановленье громадске не пріймила.)

§. 14. При змѣнѣ приналежности до громады, идȣтъ малолѣтнѣ въ родиннôмъ союзѣ жїющїи дѣти за свойствомъ своихъ родичѣвъ, несȣпрȣжнî дѣти, за свойствомъ матери, жена за мȣжемъ. (Єсли сѧ кто переноситъ зъ ꙗкои громады до дрȣгои и оу дрȣгôй громадѣ стае сѧ приналежащимъ, то съ нымъ стаютъ сѧ и его малолѣтнѣ дѣти приналежащими, если тїи дѣти не сȣть ще зъ правнои опѣки свого ôтцѧ выпȣщенî; тое самое дѣе сѧ съ несȣпрȣжными дѣтьми, бо тїи бȣдȣтъ належали до той громады, до котрои несȣпрȣжна ихъ мати; на конецъ жена тои громады бȣде приналежащою, до котрои ей мȣжъ бȣде пріймленый.)

§. 15. Смерть одного або и обохъ родичѣвъ въ нѣчѣмъ не змѣнѧе приналежнôсть сирôтъ.

§. 16. Токмо въ ôднôй громадѣ можна бȣти приналежнымъ. (То значитъ, кто до одной громады належитъ, не може разомъ и до дрȣгои громады належати; если кто до одной громады пріймленый зôставъ, то оуже черезъ тое самое переставъ належати до попереднѣйшои громады.)

бб) Чȣжиньцѣ.

§. 17. Чȣжинцѧми въ громадѣ сȣть тїи, котри не бȣдȣчи членамы громады, въ громадѣ пробȣваютъ.

§. 18. Особы, котрыхъ приналежнôсть доказати не дасть сѧ, если до заробкȣ сȣтъ нездôбными, стаютъ сѧ тѧгаромъ тои громады, въ котрôй на остаткȣ пробȣвали. (Єсли про тое не можна довести, до котрои громады ꙗкій оубогій належитъ, то таѧ громада должна есть его оутримȣвати, въ котрôй той оубогій на самôмъ остаткȣ мешкавъ.)

§. 19. Сироты осôбъ въ §. 18 помѧнȣтыхъ, (о котрыхъ не можна знати, до котрои громады властиве належатъ) сȣтъ приналежними тои громады, въ котрôй при смерти своихъ родичѣвъ пробȣваютъ; пôдметки (пôдкидишѣ, подкинени дѣти) сȣтъ приналежными онои громады, въ котрôй знайдȣтсѧ.

Приналежнôсть пôдкидишôвъ въ домахъ пôдкидишныхъ (*Findelhäusern*), котри сȣтъ заведенѧми державными або областными, особными законами означитсѧ.

§. 20. Громада мае докладный списъ всѣхъ членôвъ громады провадити, а кождый мае право въ той списъ вглѧдати.

(Продолженье настѣпитъ)

Заходѧтъ меже самими праведными и щирыми Рȣсинами непорозȣмлѣнѧ. Не говоритсѧ тȣ о противорѣчїю; тое може бȣти. Но тȣ есть мова напротивъ того, абы меже такими Рȣсинами, котри обстаютъ за справою народною рȣскою, котри сѧ своей рȣской народности не спроневѣрили и оу чȣжихъ сѧ не наймили, котри дѣлаютъ и не належатъ до бездȣшныхъ, абы меже такими не возникала така распра, котрабы ихъ отъ совокȣпного дѣланїѧ розлȣча-

ла. Заверте томꙋ, що жаденъ правый и щирый Рꙋсинъ не бꙋде собѣ постꙋпати такъ якъ на примѣръ постꙋпали собѣ наши Рꙋсины по оунїи, до чого ихъ вывчꙋвали. Прїйшло до того, що бꙋти оунїатомъ значило неино оузнавати Папꙋ Римского за первоначальника, але також каждого латиньского Епископа, ба и свашенника, ба и мїрянина латиньского, и признавати обрядкови латиньскомꙋ надъ нашимъ первоначальство. Каждый щирый Рꙋсинъ повиненъ оузнавати свого конститꙋцїйного Цѣсаря и Царя; но за тое, що Цѣсарь и Царь есть нѣмецкого родꙋ, не есть обовязаный Рꙋсинъ кождого иного Нѣмця надъ себе превозносити, и отъ своихъ правъ оустꙋпати со своею кривдою на чїю тамъ корысть, або на чїй тамъ зыскъ; бо щобы значила рôвноправностъ кождой народности австрїйской? Если теперь Рꙋсины выдатъ потребꙋ задержати на якись часъ во школахъ и оурядахъ нѣмецкꙋ мовꙋ, то певне не для того, абы себе покрывдити; но лишь до того часꙋ, ажъ ся розпространитъ вѣдомôсть нашого рꙋского слова и письма. До того розпространенїя повиненъ ся каждый Рꙋсинъ всѣма силами причиняти и наши депꙋтовани маютъ ся на сеймахъ того всесильно допоминати. И то есть розꙋмне противорѣчїе, и повинно бꙋти чинне, абы послꙋжити справѣ нашôй народнôй. Многимъ ся здае, що ся въ часахъ крытичнихъ дасть все зробити. Але мы не робимъ рôжницѣ меже часами крытичными и некрытичными, и гадаемъ, що тымъ сильнѣйше можемъ домагатися того, що ся по правꙋ нашой народности належитъ, власне для того, щобисмо ся не причиняли до той большои замѣшанины и клопотꙋ, и що правительство австрїйске досить ся вже переконало, же то дармо нашою крывдою переплачꙋвати когось тамъ, абы его позыскати. С. Г.

Мило намъ подати до вѣдомости, що громада Пôдгоснова сложила 29 ЗР., Миколаева 27 ЗР., а тамошнїй священникъ Николай Хоминьскїй 50 ЗР. на оурочистôсть рꙋсконароднꙋ дня 3/15 Мая. Тое отечестволюбїе заслꙋгꙋе на особлившꙋ вдячность тымъ честнымъ дателямъ. Честь имъ!

Львôвъ 25. Цвѣтня. Позаходили зажаленя, що многи властителѣ земскїи ôтъ минꙋлого рокꙋ юстицїаровъ и мандаторовъ оутримꙋвати не хотятъ, нѣбы то они вже и не сꙋть обовязани, сꙋдовництво и зарядъ полѣтическїй оутрымовати. Про тое розпоряженьемъ в. мїнїстерства справъ внꙋтренныхъ зъ д. 11. Цвѣтня. т. р. Ч. 7998 взываютъ ся предстоятелѣ оурядôвъ окрꙋжныхъ, абы правнои ваги тыхъ ще доси сꙋществꙋющихъ приписôвъ, дальшого оутрымованья юрисдикцїи черезъ властителѣвъ земскихъ стерегли, взборонаючихъ ся юстицїярамъ и мандаторамъ платити, яко оутрымованю юрисдикцїи противлящихъ ся оузнавали, а тїи мѣстця изъ оурядꙋ здôбными людьми обсаджꙋвали. (Газ. Львôв.)

Львôвъ д. 26. Цвѣтня. Ходитъ вѣсть тꙋтъ въ мѣстѣ и доносятъ также зъ села, що Россїя приреченꙋ Австрїи помôчъ ôтмовила, бо, кажꙋтъ, въ Москвѣ, Петрогородѣ, въ Лифляндїи, — Богъ знае, де ще тамъ, та майже и въ Варшавѣ велики розрꙋхи мали повстати. Розносятъ тое люди, о котрыхъ знаемъ, що они нѣчо не вѣрятъ, що имъ невладѣ, а противно все за дôйстнꙋ правдꙋ оузнаютъ, чого бажаютъ. Кажꙋтъ дрꙋги, а все такїи самїи, що Россїя пôзнала, що тꙋтъ съ помочею нѣчо дѣлати, бо справа Австрїи такъ зле мае стояти, що Россїя мꙋсѣлабы сама, закотивши рꙋкави, о своей силѣ взятися до дѣла щобъ порядокъ привернꙋти. Мы, чого незнаемъ, того не перечимо: може бꙋти, коли вже догадоватися, що тамъ и рѣчъ посполиꙋ выкликали и собѣ Кошꙋта на президента а Бема на начальника записали: но чого мы не знаемъ, за

тое не рȣчимо, того не перечимо. Але знаемъ зъ газетъ, що вже черезъ Буковину 60.000 войска росс. потягнуло: тай тутъ ясно видимо, на що такъ велики приготовлена робятся: пашня мелется на муку, овесъ, сѣно замовляеся всюди, де лишъ е засôбъ и платится асигнатами: кватиры вызначаются на 5 до 15 мужа на одну каменицю: на торгу подорожѣло ледви не въ двое: все то возвѣщае близкое прибитье великои потуги войска помôчного.

Высокимъ розпоряженьемъ мiнiстерства внутренныхъ зъ д. 27. Цвѣтня т. р. Ч. 3030 наказано естъ, абы всѣ жителѣ Галичины и Кракова зôстаючи въ Оугорщинѣ выказалися, чи до того суть оуправнеными, и если нѣтъ, абы до 1го Червня повернувши до отчины въ оурядахъ касательныхъ окружныхъ, а Краковяне въ комiссiи правительной краковской ставилися; въ противномъ случаю будутъ оучастниками воровхобнѣ суважани и правами военными казнени. — Оумѣщаемъ тое розпоряженье для общой вѣдомости, хотяй сьмо не дуже ради, щобъ ворохобники, котрыхъ сьмо зъ краю позбули ся, знова повернули, бо они хотяй на хвильку каются, то все таки ажъ по шкодѣ розумни.

Войска помоцнiи россiи будутъ пôдля выказу намъ оудѣленого слѣдующими дорогами черезъ нашу область переходити:

Черезъ Краковъ и Iордановъ 17.000 мужа, 5600 конiй, ôтъ 4 до 7 Мая, черезъ Краковъ и Пилзно 22.000 м. 6850 к. ôтъ 5. — 11. Мая: черезъ Тарногородъ и Решовъ 15.000 м. 1500 к. ôтъ 8 — 13 Мая; черезъ Броды и Львовъ 26.000 м. 7300 к. ôтъ 8 — 13 Мая; черезъ Волочиска и Львовъ 17.000 м. 1700 к. ôтъ 9 — 21 Мая; черезъ Гусятинъ и Львовъ 9.000 м. 900 к. ôтъ 11 — 22 Мая.

Кожда бригада мае 8000 м, пушкаровъ и 900 конiй. Ôтъ Кракова иде *III* корпусъ пôдъ начальствомъ енерала кôнноты гф. Ридигера; *IV* корпусъ пôдъ начальствомъ енерала пѣхоты Чердоева Начальный вождъ естъ кн. Пашкевичъ.

Зъ Кракова доносятъ, що вже 2. Мая вôйшло войско россiйске 8.000 м. въ округъ Краковскiй: естъ то стражъ передна.

Коло Львова буде заложеный польный полôгъ, складаючiйся зъ 10.000 м. пѣхоты для резервы. —

Е. В. высочайшимъ рѣшеньемъ зъ д. 26. Цвѣтня благоволили оучрежденье оучительного престола славяньскихъ древностей при всеучилищу Вѣденьскôмъ призволити, и Ивана Коллара проповѣдника громады славяньской въ Пештѣ надзвычайнимъ оучителемъ того предмета оустановити. — Въ Празѣ почавъ оученый Др. Ганка свои преподавання о рускôмъ языцѣ и его словесности. — Др. Антôнъ Бекъ отрымавъ оучительный престолъ при факультетѣ правнôмъ въ Голомуцу, съ обовязкомъ, свôй предметъ выкладати въ языцѣ чеськôмъ. Ново оучрежденый оучительный престолъ польского языка въ Вѣдни отрымавъ Марцелiй Кавецкiй.

СПРАВЫ ЗАГРАНИЧНИ.

Зъ Флоренцiи. Тосканьскiй соборъ народный постановивъ 60 противъ 30 голосами до Великовоеводы пôслати депутацiю и запросити его, щобы повернувъ на свôй престолъ. Выпрашае собѣ лише ласку для всѣхъ провинившихъ. Ливорно выправило до Флоренцiи посольство для порозумѣнняся въ тôмъ взглядѣ, а начальники ворохобнѣ поутѣкали на кораблѧхъ англiйскихъ передъ вôйскомъ тосканьскимъ.

Конститутiонель парискiй зъ д. 26. Цвѣтна пише! Пôдля листôвъ зъ Рыму зъ 19. т м. готовится найвысша власть римска до Анконы оутѣкати (20. обвѣстила вже тое постановленье.) —

Зъ Неаполю зъ 20. Цвѣтнѧ. Вôйна въ Сициліи вже оукôнчилась. Битва пôдъ Катаніовъ розрѣшила ею. Сиракȣзы, хотѧ крѣпость, безъ противленѧ впȣстили енерала Філангіери. Палермо и не гадае противитись. Соборъ постановивъ оузнати Фердинанда королемъ, и пôддати емȣ Сицилію, пôдъ тымъ однымъ оусловіемъ, щобь всѣмъ провинившимъ давъ ласкȣ.

Парижъ 26. Цвѣт. Джіоберти посланникъ піемонтскій подавъ до міністерства нотȣ, де посредствована ôтъ стороны Франціи и Англіи проситъ, бо въ заплатѣ коштôвъ военныхъ, котри Австріѧ жадае, перепоны заходѧтъ.

Вѣдень 28. Цвѣт. Справы въ Прȣсахъ пріймаютъ такій видъ, котрый не лише длѧ Прȣсъ, але и длѧ цѣлои Нѣмеччины естъ опасный. Причина естъ таѧ, що король дрȣгȣ коморȣ соборȣ народного, де правительство дȣже слабȣ сторонȣ мало, розвязавъ, и що взглядомъ Нѣмеччины свою гадкȣ змѣнивъ, ôткладаючи принятье цѣсарского вѣнцѧ и оузнанье конституціи черезъ соборъ Франкофуртскій выробленои на пôзнѣйшій часъ. Въ Берлинѣ повстали при розвязаню дрȣгои коморы непокои меже народомъ: вôйско мȣсѣло зробити порѧдокъ, але 6 людій пало жертвою при тôмъ.

Гадерслебенъ 23. Цвѣт. Днесь запала перша битва противъ Датчанамъ; вытязь совершенна естъ на сторонѣ нѣмецкихъ. По кервавой 6. годинной битвѣ бȣвъ непріѧтель всюди побѣдженый. До 1000 людій пало зъ обохъ сторонъ. Мѣсто Колдингъ бȣло зажжене, бо мѣщане осмѣлились на повертаючихъ изъ битвы воинôвъ жаръ, окрôпъ, камѣнѧ и всѧке на голову кидати, такъ що тымъ способомъ многи страшно покалѣчени зôстали.

Всѧчина.

Запомога у жида.

Василеви въ переднôвкȣ
Докȣчила всѧ бѣда:
День въ день черезъ всю петрôвкȣ
Пріѣла сѧ лобода:
Ще й податокъ кажȣтъ дати,
Тай жена сѧ все сваритъ,
Дѣты плачемъ гонѧтъ зъ хаты
И въ ночи ймъ хлѣбъ сѧ снитъ.
Що робити? — грошій треба!...
Гадà, дȣмà сѣмъ и тамъ,
Ажъ мȣ прійшла гадка зъ неба:
Мрȣкнȣвъ тихо собѣ самъ:
Іосьо ми хиба поможе...
Бѣжитъ въ корчмȣ въ оденъ дȣхъ;
„Пане Іосю! щасть вамъ Боже!
(По плечахъ звѣсивъ кожȣхъ)
„„Дѧкȣвати! господарю,
Що вы нынѣ въ кожȣсѣ?““
„Грошей пане арендарю!
Мы въ потребѣ до васъ всѣ.“
„„Но, но, гроши, то дȣрницѧ
Щобъ здорова голова,
Оу васъ красна все пшеницѧ,
Й нива вже полова.““
Василь за столомъ сѣдае,
Каже дати могоричъ,
До свахъ тай кȣмôвъ сѧ кланѧе,
Бо безъ людей нема ничъ. —
Іосьо съ Бȣровъ щось сѧ радитъ
Чтыры талѧры несе;
Василь мошонкȣ вже ладитъ,
Каже: отъ тѧ свое все;
„Нашъ панъ Іосьо, ховай Боже,
Се ѧкъ тато арендарь,
Тѣшитъ. радитъ, запоможе
киТамъ Боже людей дарь!“
Іосьо моркнȣвъ, :„Но Василій,
Теперъ оу васъ гроши сȣть,
Отъ кобы мы полѣчили,

Що списано на васъ тутъ...
Спори книги ôтворае,
Окуляры на нôсъ вдѣвъ,
Зъ горы по ряду читае
И крейдовъ пише на стôлъ:
„Десять золотыхъ за пиво,
И пять за сваточный мêдъ,
Тры квартъ при справѣ ще въ живво
Пять на задушный обѣдъ;
Отбымъ забувъ! двѣ квартъ нынѣ,
Двѣ коль були ось вашъ кумъ,
Пять на злогы для газдынѣ,
И тота трымала шумъ,
Десять на празникъ Варвары,
Тры потому, тры впередъ
За все чотыры талары
И два буде за пожедъ;
Чтыры платите ось нынѣ,
Двамъ до довгу приписавъ;
Згорнувъ талары до скрынѣ,
И кожухъ впередъ зховавъ...
Василь мовчки сѣвъ на лаву,
Въ голову ся почесавъ,
Розгадавъ си цѣлу справу,
И такъ собѣ погадавъ:
Нѣ кожуха, нѣ таларôвъ;
Якбы не мавъ окуларôвъ
Гадавъ бымъ, що приписавъ...

Господарство сельске.

Правила для Мѣщанôвъ и Селянôвъ до помноженя ихъ доброго быту.

(Зъ нѣмецкого).

Пôдъ заглавіемъ „Полїтика Господарска„ написавъ тайный совѣтникъ и профессоръ Захарія зъ Гайдельбергу, извѣстно одинъ зъ найôтличнѣйшыхъ писателѣвъ въ науцѣ камералистики, въ своимъ передъ кôлькома лѣты выданôмъ письмѣ; „Розправа о наущѣ господарства краевого государственного„ розговоръ, котрый прекрасни господарчи правила съ короткими измѣненіями содержитъ, а зъ котрого мы выписку тымъ борше оудѣлити за рѣчь потребну судимо, якъ таки, хоть не нови, правила досвѣдчена, недосить часто повтаряни або пригадуваны бути могутъ. „Я могу„ мовитъ высокопочтенный сочинитель „абы повагу моихъ радъ оукрѣпити, додати, же ся добре маю, що ся тичитъ господарства, а ще бымъ ся лѣпше мавъ, еслибымъ тоти правила, що той артикулъ содержитъ, вчаснѣйше бувъ заховувавъ.„

Одиноки правила суть слѣдующіи:

1. Часъ значитъ гроши. Тота наука, хоть такъ вже часто голошена, не може бути досить часто повтаряна!.

Оужитокъ часу е бытнимъ гостинцемъ до збогачаня ся. Тое знали вже наши предки дуже добре. И тому казали: Вставай рано, клади ся пôзно, позыскаешъ страчене добро. — Ранный часъ золотый.

2. Купуй тогди, коли ся просятъ, абысь купивъ, а продавай тогди, коли оу тебе купити жадають. Въ першôмъ случаю можна ся сподѣвати, купити за найнизшу цѣну (за пôвъ дармо); въ послѣднôмъ найвысшу отрымати (найдорожше продати). Дуже богатого купця и банкера питано, що ôнъ робивъ, що до такого маєтку прійшовъ; ôнъ ôдповѣвъ, що заховуе тїи правила.

3.) Стережи ся бôльше малыхъ выдаткôвъ, але щоденныхъ, якъ великихъ, котри лишь рѣдко приходятъ. Кто що денны крайцарь бôльше выдае, якъ выдавати потребуе, мае на рôкъ не потребного выдатку 6 зол. реньски. 6 кр. *)

*) Кто щоденне ино 3. кр. на горѣвку выдае, безъ котрои обôйтися може, выдае на рôкъ 18 ЗР. 18 кр. безъ потребы; за тїи гроши

Таки выдатки найлекше ся въ потребу замѣняють **): звычаю найтажше ся позбути. Хто не стоитъ за крайцаромъ, такъ якъ за реньскимъ, той, не легко до того прійде, абы сороковця мѣнявъ (до схованя).

4.) Малый зыскъ а частый є лѣпшій, якъ великій а рѣдкій. — Зыскъ несправедливый, хотьбы якъ великимъ бувъ, борше стратою назвати ся може. Бо хто ся на несправедливости пôзнае, рѣдко другій разъ що купитъ.

5.) Що ино лѣпшого є якъ кошъ, тымъ ся не покидай, але возьми съ собою до дому. Є то такъ, якъ зъ наукою. Оучѣмъ ся, що ино можемъ, бо не знаемо де, и коли того потребувати будемо.

6.) Кто безъ потребы запасъ якои рѣчи робитъ, є марникомъ (мусить стратити). Бо такій запасъ є мертвый капіталъ, що жадного не приноситъ хôсна. Много оупотребленя тратятъ съ часомъ на цѣнѣ, або и цѣлу цѣну. Зъ запасомъ рѣдко ся по господарски обходити звикло. Лекше можна купити, якъ продати. Особливе непорядно и непожиточно много грошей дома трымати. Зъ грошей лишь тогди хôсновати можна, коли ихъ выдаемо. ***)

7.) Кто ничо не важитъ, той ничо не заробитъ.

8.) Лѣпше самому ремесло провадити, якъ въ товарыствѣ съ другими.

9.) Лѣпше сесе, що маю, якъ, що мавбымъ. Не лѣчѣмъ на приходъ покисьмо го незробили. Не ôддаляймо должника, що гроши приноситъ. Хто знае, чи поверне потôмъ, або де ся гроши розôйдутъ, котрыми платити хотѣвъ.

10.) Газда кождый най ся ôдъ краевого Газды (ряду) оучитъ.

Абы каждого року напередъ собѣ выраховувавъ, якій буде мати прихôдъ, якій выдатокъ. При чѣмъ неповиненъ запоминати на надзвычайни выдатки, або и на оумореньє своихъ довговъ. Такожь добре оучинитъ, сли (якъ то Газды краеви роблятъ) выдатки за высоко, а прихôдъ за низько оцѣнитъ.

(Докôнченье наступитъ)

---

* добру телицю, або бычка купити можна, и худôбки дôждатися можна.

**) Що вже человѣкъ гадае, же безъ нихъ обôйтися не можно.

***) Такъ то наши Жидки звикли робыти, тай маютъ гроши: и мы ся ôдъ нихъ оучѣмъ.

I. СПИСЪ.

датковъ на религійно-народный Фестинъ дня $^{3}/_{15}$ Мая 1848.

ЧЧ. Громада Выспа 2 ЗР. 44 кр. Громада Бѣлка съ Костеньовомъ 5 ЗР. Громада Лѣдиньци и Бриконъ 4 ЗР. 15 кр. Громада Подбусôвъ 3 ЗР. Громада Калушъ 2 ЗР. 48 кр. Парохъ Калуській 1 ЗР. 12 кр. Свяшенникъ Яковъ Величко 6 ЗР. 42 кр. Громада Нѣмичь 7 ЗР. 14 кр. Громада Оугринôвъ 2 ЗР. 4 кр. Громада Бруховичѣ 5 ЗР. 53 кр. Свяшенникъ зъ Бруховиць 1 ЗР. 37 кр. Громада Городище 48 кр. Громада Лучицка съ свяшенникомъ и съ дякомъ 4 ЗР. 20 кр. Громада Шарпанецка 1 ЗР. 20 кр. Громада Туря 9 ЗР. Громада Скоморохи 1 ЗР. 48 кр. Громада Ильковичи 1 ЗР. 24. кр. Громада Перетôкъ 1 ЗР. Громада Бортковъ 2 ЗР. Громада Голобутôвъ 6 ЗР. Громада Грегорова и Бертникъ съ св. Литвиновичемъ 5 ЗР. 36 кр. Громада Ковалѣвки и Олеша съ свяшенникомъ 6 ЗР. 24 кр. Громада Снатинъ 12 ЗР. Громада Свѣтаржôвъ 4 ЗР. Громада Мервиць съ свя. 5 ЗР. 30 кр. Церковъ и свяш. Св. Николая 2 ЗР. Громада Добринôвъ 3 ЗР. 36 кр. Громада Плотичи 2 ЗР. Громада Козовы 3 ЗР. Громада Козлова и Дмухавиць 10 ЗР. Громада Озерна 6 ЗР. Громада Бурштинки 6 ЗР.

Громада Коропецька и Озерянська 1 ЗР. Громада Оульвоковъ, Городниловичи и Челъежи съ сва. 8 ЗР. 19 кр. Громада Гусятинъ и Ольховчикъ съ сва. 5 ЗР. Громада Сыенагoвки 3 ЗР. Громада Такрoвъ 4 ЗР. Громада Цевлавъ 2 ЗР. Громада Переводы 2 ЗР. Громада Гулче 3 ЗР. 12 кр. Громада Косташинъ 1 ЗР. 36 кр. Громада Добрусинъ 4 ЗР 48 кр. Громада Иргасoвъ 3 ЗР. 5 кр. Деканатъ Варенжъ 11 ЗР. 43 кр. Громада Деревна 2 ЗР. Громада Кунинъ 8 ЗР. Ск. съ Христинопола 4 ЗР. 4 кр. Громада Вязова 2 ЗР. Громада Мацошинъ 4 ЗР. Громада Сулошинъ 3 ЗР. Громада Спасoвъ 7 ЗР. 30 кр. Громада Коватонъ 7 ЗР. Громада Зувкoвъ 10 ЗР. 30 кр. Громада Завишинъ 4 ЗР. Громада Торки 4 ЗР. Громада Вишoвъ 32 кр. Громада Крыхoвъ съ священникомъ 8 ЗР. Каменка Старе Село 3 ЗР. Каменка Липникъ 5 ЗР. Громада Реклинецъ 4 ЗР 24 кр. Вулька Кунинська съ Іереемъ 2 ЗР. 20 кр. Громада Липовецъ 3 ЗР. Громада Могиляñ 1 ЗР. Громада Передримѣхи 1 ЗР. 20 кр. Громада Бутини съ священни. 7 ЗР. 13 кр. Громада Винники 2 ЗР. 6 кр. Громада Нагорцѣ съ свящ 1 ЗР. 30 кр. Громада Скварева 3 КР. 36 кр. Мосты Велики 8 ЗР Громада Смерекoвъ и Блищиводы 2 ЗР. 30 кр. Громада Мокрошинъ 2 ЗР. Громада Бататичи 2 ЗР. Свя. Будзанoвскій 1 ЗР. 4. кр. Громада Хлѣвчани и Хоробрoвъ 11 ЗР. Громада Ценева 2 ЗР. Громада Олесѣнъ 1 ЗР. Громада Лавшинъ 10 ЗР. Дякъ Иванъ Волянській 20 кр. Дякъ Никита Демкoвъ 20 кр. Дякъ Гринько Пришлякъ 20 кр. Дякъ Іоахимъ Ходкевичъ 20 кр. Громада Жовтанцѣ 4 ЗР. Свя. съ Жолтанки 1 ЗР. Громада Швейкова 3 ЗР. Громада Доброводъ 2 ЗР. Громада Олешoвъ съ свя. 6 ЗР. Громада Нижнoвъ 3 ЗР. Громада Ѧшновецъ съ свя. 3 ЗР. 24 кр. Громада Ѧнoвка 2 ЗР. 12. кр. Громада Княжовско 2 ЗР. 48 кр. Громада Ценька съ свя. 5 ЗР. 36. кр. Громада Ѧблоновъ съ свящ. 7 ЗР. 20 кр. Громада Букачoвцѣ 3 ЗР. Громада Иванoвка 2 ЗР. 9 кр. Громада Качанoвка 1 ЗР. 4 кр. Парохъ съ Качанoвки 1 ЗР. 47 кр. Громада Балинцѣ 4 ЗР. Громада Труханoвъ 2 ЗР. 33 кр. Громада Бучачокъ 2 ЗР. 48 кр. Парохъ зъ Бучачокъ 1 ЗР. Громада Сороки съ свя. 2 ЗР. 40 кр. Громада Ростоки 3 ЗР. 16 кр. Парохъ зъ Ростoкъ 1 ЗР. 15 кр. Брацтво зъ Ростoкъ 44. кр. Громада Козара съ паро. и Журавенька 5 ЗР. 20 кр. Громада Толмачикъ 4 ЗР. Громада Берегенкови и Оустѣрики съ пар. 3 ЗР. Громада Ѧворoвска съ паро. 5 ЗР. Громада Белзецъ и Нокосинъ съ паро. 8 ЗР. 30 кр. Едвардъ Шишковскій Фѣнанцъ Оберауфзегеръ 20 кр. Громада Пациковъ и Новоселице съ паро. 4 ЗР. Громада Голгоче 3 ЗР. Громада Братишoвъ 7 ЗР. Парохъ Братишoвскій 1 ЗР. Громада Долина 3 ЗР. Громада Малый и Великій Гвоздецъ съ парохомъ 7 ЗР. Громада Подгайчики 4 ЗР. Громада Товмачъ съ пар. 9 ЗР. Громада Грушка 4 ЗР. Парохъ Грушецкій 2 ЗР. Громада Купновичи 2 ЗР. 20 кр. Громада Рождялова 1 ЗР. 37 кр. Громада Болозви 1 ЗР. 20 кр. Парохъ зъ Болозва 1 ЗР. 23 кр, Громада Половцѣ съ свя. 3 ЗР. Громада Павшoвка 3 ЗР Громада Князьолуки 5 ЗР. Громада Шешори 2 ЗР. Громада Дувно 4 ЗР. Громада Залѣщики съ пар. и Доброволяни 10 ЗР. Громада Товсте съ пар. Кутъ и Перевалецъ передмѣсте 12 ЗР. Громада Плавча 3 ЗР 20 кр. Мѣсто Богородчаны 11 ЗР. Село Старуня 2 ЗР. 20 кр. Село Пуховка 3 ЗР. Село Опришевцѣ 4 ЗР. Село Оугринoвъ 5 ЗР. Село Ѧмница 6 ЗР. Село Пацикoвъ 3 ЗР. Село Рожнoвъ 4 ЗР. Село Гануcевцѣ 5 ЗР. Село Побережe 12 ЗР. Село Волчинецъ 5 ЗР.

Разомъ 576 ЗР. 7 кр.

(II. списъ наступитъ.)

Выдаватель и заручающій Редакторъ А. ПАВЕНЦКІЙ. Типомъ Інститута Ставропігіанського.